

خلاصه پایان نامه‌های داروسازی

دکتر فراز مجاب

گروه فارماکوگنوزی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

در این نوشتار جهت اطلاع داروسازان محترم و سایر خوانندگان عزیز از پژوهش‌هایی که در دانشکده‌های داروسازی انجام می‌گیرد، باز هم به خلاصه چند پایان نامه دانشجویان عمومی و دستیاران تخصصی دانشکده داروسازی شهید بهشتی که در ماههای اخیر از پایان نامه خود دفاع کرده‌اند، اشاره می‌شود:

عنوان پایان نامه ۱: بررسی اثر پیوگلیتازون بر فاکتورهای التهابی و اکسیداتیو استرس در

بیماران دیابتی بعد از پیوند کلیه

نگارنده: دکتر علی خوارزم کیا

استاد راهنمای: دکتر شادی ضیایی، دکتر محسن نفر، دکتر پدرام احمد پور

استاد مشاور: دکتر جمشید سلام زاده

درجہ: دکترای تخصصی داروسازی بالینی

پس از پیوند کلیه می‌باشد.

این مطالعه به صورت یک کارآزمایی بالینی تصادفی، با گروه شاهد و سه سوکور، در ۶۲ بیمار

هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر داروی

پیوگلیتازون بر نشانگرهای التهابی و استرس اکسیداتیو در بیماران دیابتی دریافت‌کننده انسولین

در گروه پیوگلیتازون به طور قابل توجهی پایین‌تر بود. با توجه به مقایسه تغییرات سطح سرمی IL-18 اگرچه این تغییرات در پایان مطالعه بین دو گروه معنی‌دار نبود، اما سطح سرمی آن در گروه پیوگلیتازون نسبت به ابتدای مطالعه کاهش داشته است. از سوی دیگر، سطح MDA در پایان مطالعه در گروه پیوگلیتازون، همراه با کاهش مشخصی بود ولی در مقابل هیچ تغییر قابل توجهی در سطح TPC ایجاد نشد.

تجویز دارویی پیوگلیتازون به بیماران پیوند کلیوی دیابتی که انسولین مصرف می‌کنند، نه تنها کنترل و بهبود قند خون (مستند به تغییرات HbA1c) و کاهش نیاز به انسولین روزانه را در پی دارد بلکه اثر قابل توجهی در کاهش شاخص‌های التهابی مانند ESR، hs-CRP و شاخص‌های اکسیداتیو استرس مانند MDA دارد که ممکن است به طور کلی تاثیر مثبتی بر کاهش حادث قلبی - عروقی و مرگ، فارغ از اثرات کنترل قند خون، داشته باشد.

دیابتی که اخیراً تحت پیوند کلیه قرار گرفته بودند انجام گرفت. در این مطالعه پس از این که بیماران به صورت تصادفی در دو گروه دارونما و پیوگلیتازون (۳۰ mg/day) تقسیم شدند، به مدت ۴ ماه جهت بررسی اثر پیوگلیتازون روی نشانگرهای التهابی CRP، hs-CRP و سطح سرمی ایترلوکین ۱۸ و نشانگرهای اکسیداتیو استرس TPC و MDA مورد ارزیابی قرار گرفتند.

پس از ۴ ماه مداخله، اگرچه تغییرات در قند خون ناشتا (FBS) از نظر آماری بین دو گروه معنادار نبود اما مقایسه تغییرات، بهبود هموگلوبین HbA1c و کاهش مقدار مصرف انسولین NPH مورد نیاز روزانه به طور قابل توجه در گروه پیوگلیتازون را نشان می‌دهد، در حالی که HbA1c در گروه دارونما ۰/۳ درصد افزایش یافته است. بهبود معنی‌داری در سطح سرمی تری‌گلیسرید، کلسترول تام، کلسترول LDL و HDL در گروه پیوگلیتازون وجود داشت. علاوه بر این، در پایان مطالعه ESR، CRP و hs-CRP و MDA مورد ارزیابی قرار گرفتند.

عنوان پایان‌نامه ۲: بررسی مقایسه پروتئوم سرم و میزان ماتریکس متالوپروتئازها و مهارکننده‌های آن‌ها

در مصدومین شیمیایی موافقه یافته با گاز خردل دارای عوارض مزمن ریوی با داوطلبان سالم

نگارنده: امیر کیانی

استادان راهنمای: دکتر سید فرشاد حسینی شیرازی، دکتر علی مصطفایی

درجه: دکترای تخصصی سم شناسی

چشم، ریه و پوست شود. ۲۰ سال پس از موافقه با گاز خردل قربانیان ایرانی، برخی از آن‌ها هنوز از عوارض ریوی رنج می‌برند. هدف از مطالعه حاضر

گاز خردل یکی از عوامل سمی مورد استفاده در جنگ شیمیایی است. قرار گرفتن در معرض این عامل می‌تواند باعث عوارض زودرس و دیر در

یافته های ما نشان داد که سنجش سطح سرمی MMP-1 و فعالیت MMP-2 به عنوان شاخص های حیاتی شدت آسیب ریه در بیماران در معرض SM مفید خواهد بود، و می تواند برای تشخیص تشخیص زودرس و نظارت از پیشرفت بیماری مورد استفاده قرار گیرد. علاوه بر این، قابل تصور است که مهار آنزیم MMP-1 ممکن است یک گزینه درمانی برای درمان عوارض ریوی ناشی از قرار گرفتن در معرض SM باشد. پروتئین های مورد شناسایی از قبیل آلفا یک آنتی تریپسین هستند آلفا دو گلیکوپروتئین. سرم آمیلوییدی A و آلفا یک هپتو گلوبولین احتمالاً به عنوان یک نشانگر جدید در بیماری های ریوی استفاده شود.

بررسی تفاوت الگوی پروتئوم سرم بین قربانیان معرض با عوارض ریوی با گروه کنترل. پس از حذف آلبومین و G و الگوی پروتئوم سرم در سه گروه مورد مطالعه با استفاده از روش الکتروفورز دو بعدی مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این، سطح MMP9 سرمی ماتریس متابولپروتازها، و فعالیت MMP2، و همچنین مهار کننده های بافت آنها در بیماران با عالیم خفیف، متوسط و شدید ریوی اندازه گیری شد. به نظر می رسد که برخی از این پروتئین ها که شناسایی شده اند، احتمالاً نقش مهمی در بیماری های ریوی دارند. سطح سرمی MMP-1 در گروه مواجه با عالیم ریوی شدید تا متوسط در مقایسه با گروه شاهد به طور معنی داری بالاتر بود.

عنوان پایان نامه ۳: ساخت نانو کریستال های کلاریترومایسین به منظور بهبود سرعت اتحلال و بررسی خصوصیات فیزیکوشیمیابی آن
نگارنده: دکتر ملیحه شهبازی نیاز
استادان راهنمای: دکتر نوشین بلورچیان، دکتر سید محسن فروتن
درجه: دکترا تحصصی فارماسیوتیکس

ساخت نانو کریستال های دارویی با کاهش اندازه ذره ای در محدوده نانو، به علت افزایش مساحت سطحی ذرات و همچنین افزایش محلولیت یکی از راه های افزایش سرعت اتحلال محسوب می شود. هدف از انجام مطالعه حاضر، ساخت نانو کریستال های کلاریترومایسین و بهبود خصوصیات فیزیکوشیمیابی و سرعت اتحلال آن می باشد.

کلاریترومایسین یک آنتی بیوتیک ماکرولیدی است که در درمان عفونت های قسمت فوقانی و تحتانی دستگاه تنفس و نیز عفونت های استرپتوکوکی و استافیلکوکی مورد استفاده قرار می گیرد. این دارو به دلیل محلولیت کم و سرعت اتحلال پایین، از فراهمی زیستی مناسبی برخوردار نبوده و به نظر می رسد افزایش سرعت اتحلال آن، سبب بهبود فراهمی زیستی گردد.

در مطالعه اثر پایدارکننده‌های مختلف (سورفکتانت‌ها) و غلظت آن‌ها بر ساخت نانوذرات برای تمامی سورفکتانت‌های مورد مطالعه نسبت وزنی ۱:۶ از CLA:PVP:Surfactant نتایج F68 بسیار خوبی را از نظر کارآیی انحلال نشان دادند. از میان سورفکتانت‌های غیریونی، پلورونیک F127 در حدود ۹۳ درصد در مقایسه با Span 60 به صورت معناداری در افزایش سرعت انحلال کلاریترومایسین موثر بودند. SLS نیز به عنوان یک سورفکتانت آنیونی اثر بسیار مطلوبی بر بهبود سرعت انحلال دارو داشت. براساس نتایج به دست آمده از آنالیز حرارتی، طیف سنجی مادون قرمز و تفرق اشعه ایکس، فرآیند آسیاب خشک سبب تغییر کریستالی و ساختاری روی ماده مؤثره نشد. در مجموع، بهبود سرعت انحلال به دلیل کاهش اندازه ذره‌ای، افزایش مساحت سطح و به دنبال آن افزایش محلولیت دارو و نیز بهبود تر شوندگی ذرات در حضور حامل‌های هیدروفلیل می‌باشد. نتایج مطالعات پایداری نشان داد که سرعت انحلال میزان محتویات دارویی و اندازه ذره‌ای پس از قرار گرفتن به مدت سه ماه در شرایط تسريع شده تغییر معناداری نداشته است.

در روش آسیاب مرطوب ابتدا اثر زمان و غلظت پایدارکننده بر کاهش اندازه ذره‌ای نانوسوپانسیون بررسی شد و مشخص گردید که نسبت ۶/۰ (پایدارکننده): (دارو) و مدت زمان آسیاب معادل ۹۰ دقیقه بهترین شرایط برای دستیابی به اندازه ذره‌ای نانو می‌باشد. در مرحله بعد سیستم‌های مختلف پایدارکننده شامل سورفکتانت‌های غیریونی پلورونیک F68 و F127، توین F80، پلیمرها (HPC,

به منظور ساخت نانوکریستال‌های کلاریترومایسین دو روش بالا به پایین (Top-down) و پایین به بالا (Bottom-up) مورد مطالعه قرار گرفت. در روش Top-down از دو روش آسیاب خشک و مرطوب استفاده گردید. جهت ساخت نانوذرات در هر دو روش از آسیاب گلوله‌ای سیارهای استفاده شد. در روش آسیاب مرطوب ابتدا نانوسوپانسیون حاوی دارو تهیه و سپس نمونه‌ها با روش فریزدرایینگ خشک شدند. اثر پایدارکننده‌های مختلف بر شکل گیری نانوذرات کلاریترومایسین و سرعت انحلال آن‌ها مطالعه شد. هم‌چنین داروی دست نخورده، نمونه‌های منتخب ساخته شده و مخلوط فیزیکی آن‌ها تحت آنالیز حرارتی، طیف‌سنجی مادون قرمز، تفرق اشعه ایکس و میکروسکوپ الکترونی قرار گرفته و محلولیت اشباع، سرعت انحلال و پایداری تسريع شده آن‌ها ارزیابی گردیدند.

در روش Bottom-up نیز از روش انتشار حلال استفاده شد. در این روش، ابتدا دارو در یک حلال نسبتاً قابل اختلاط با آب حل گردید و سپس به محلول آبی حاوی پایدارکننده اضافه شد و پراکندگی حاصل تحت آنالیز اندازه ذره‌ای قرار گرفت. در این روش اثر متغیرهای مختلف مانند نوع پایدارکننده‌ها، نوع هموژنايزر و دما بر کاهش اندازه ذره‌ای و ساخت نانوذرات بررسی گردیدند. براساس نتایج به دست آمده، تمامی NANOکریستال‌های ساخته شده با روش Top-down محلولیت و سرعت انحلال کلاریترومایسین را در مقایسه با ماده اولیه دارویی به طور معناداری افزایش دادند.

بر سرعت اتحال و اندازه ذرهای نمونه ها نشان داد که کوفریز نمودن نمونه آسیاب مرطوب دارو بدون حضور پایدار کننده سبب کاهش اندازه ذرهای و بهبود سرعت اتحال در دقایق ابتدایی، نسبت به نمونه فریزداری شده بدون مانیتول گردید. گرچه حضور مانیتول در نمونه های حاوی برخی از پایدار کننده ها، اثر مشابهی نشان نداد.

براساس نتایج به دست آمده در روش Bottom-up از میان روش های مختلف به کار رفته جهت اختلاط حلال و غیر حلال، هموژنایزر اولتراسونیک در کاهش اندازه ذرهای تا ابعاد نانو موثرتر بود. در مجموع، می توان ادعا نمود که به کارگیری روش Top-down به هر دو صورت خشک و مرطوب در ساخت نانوکریستال های کلاریترومایسین روش مناسبی جهت بهبود سرعت اتحال آن بوده و استفاده از پایدار کننده های مناسب می تواند تأثیر بسیار مثبتی در این راستا داشته باشد.

(PVA, PVP KLS) به تنها یی و همراه با سورفکتانت یونی گرفتند. نتایج بررسی نمونه های فریزدرای شده پس از آسیاب مرطوب نشان داد که از میان سیستم های مختلف پایدار کننده، پلورونیک ها به تنها یی و توأم با سورفکتانت یونی KLS و همچنین ترکیب پلیمر PVA و KLS بهترین کارآیی را نظر کاهش اندازه ذرهای و افزایش سرعت اتحال دارو داشتند. تمامی نانوکریستال های ساخته شده با روش آسیاب مرطوب نسبت به ماده اولیه تفاوت معناداری را در افزایش سرعت اتحال و محلولیت نشان دادند. نتایج سایر مطالعه های فیزیکوشیمیایی حاکی از این بود که طی فرآیند آسیاب مرطوب ماده مؤثره کلاریترومایسین دچار تغییرات ساختمانی نشده و واکنش شیمیایی میان ماده اولیه و پایدار کننده ها صورت نپذیرفته است. بررسی اثر مانیتول به عنوان Cryoprotectant در مرحله خشک نمودن نانوسوسپانسیون های حاصل از آسیاب مرطوب

عنوان پایان نامه ۴ : تجزیه و تحلیل تأثیر بودجهای تجویز داروی سیرولیموس (Rapamune®)

جهت پیشگیری از رد حاد پیوند کلیه در ایران

نگارنده: نجمه فروتن

استادان راهنمای: دکتر حمیدرضا راسخ، دکتر جمشید سلامزاده و دکتر حمیدرضا جمشیدی

استاد مشاور: دکتر محسن نفر

درجہ: دکترای تخصصی مدیریت و اقتصاد دارو

در درمان پیوند کلیه (RTT) از دیدگاه شرکت های بیمه بود.

هدف از این مطالعه تعیین تأثیر بودجهای تبدیل سیکلوسپورین (CsA) به مهار کننده های mTOR

(SRL) و استروپید دریافت کردند و از ماه چهارم به بعد، مایکوفنیت موقتیل ۱ (MMF) جایگزین CSA و SRL به ترتیب در گروههای SRL و CSA شد. هزینه تخمینی RTT به وسیله CSA مبلغ ۴,۸۵۰,۰۰۰ دلار در مقابل ۴,۳۰۰,۰۰۰ دلار برای SRL بود. این هزینه‌ها حدود ۵۵۰,۰۰۰ دلار (PMPM ۳۶) صرفه‌جویی برای پرداخت کنندگان در پی داشت. در مطالعه حاضر، به منظور ارزیابی پیامد مالی افزودن مهارکننده‌های mTOR به دستورنامه بیمه‌گران، تحلیل تاثیر بودجه روی سیرولیموس انجام گرفت. موارد کمتر عوارض پرهازینه و نیز مقادیر مصرف کمتر MMF مورد نیاز برای درمان‌های مبتตی بر SRL از دلایل اصلی تاثیر این صرفه‌جویی در بودجه می‌باشد.

مدل اکسلی جهت تعیین هزینه‌های RTT ایجاد شد که به مقایسه درمان فعلی مبتنی بر سیکلوسپورین و رژیم درمانی مبتنی بر مهارکننده mTOR می‌پرداخت. هزینه کل شامل هزینه عوامل سرکوب‌کننده سیستم ایمنی و عوارض نسبی می‌شود. ورودی‌ها برگرفته از پایگاه داده‌ای وزارت بهداشت و سازمان‌های بیمه، و دفاتر ثبت اسناد مبتنی بر داروخانه و بیمارستان و ادبیات موجود می‌باشند که از طریق تحلیل حساسیت یک طرفه تغییر داده شده بودند. براساس این مدل، در ایران تقریباً ۱۷,۰۰۰ بیمار تحت درمان پیوند کلیه قرار گرفته‌اند که ۲,۲۰۰ نفر از آن‌ها در طول سالی که این مطالعه به عمل آمد، تحت عمل جراحی قرار گرفتند. این مدل براساس نتایج برگرفته از یک RCT محلی ساخته شد که در آن گروههای آزمون و شاهد در ۳ ماه اول پس از پیوند، CSA، سیرولیموس

عنوان پایان‌نامه ۵: آنالیز موسیلاز دو گونه ختمی ایرانی Althaea digitata و Althaea aucheri

نگارنده: حامد سبحانی

استاد راهنما: دکتر فراز مجتب

درجه: دکتراً عمومی داروسازی

ضد سرفه، خلط آور، درمان کننده برونشیت، مقوی مو، تب بر و هم‌چنین در اختلال‌های معده و روده استفاده می‌شود. امروزه از گل ختمی علاوه بر استفاده آن در صنعت داروسازی، در صنایع آرایشی و بهداشتی نیز استفاده می‌گردد. برای این هدف، گل دو نمونه ختمی ایرانی مذکور در تاریخ

این تحقیق جهت شناسایی منوساکاریدهای موجود در موسیلاز دو گونه گل ختمی با نام علمی A. aucheri و A. digitata که بومی ایران می‌باشند، انجام گرفت.

از موسیلاز ختمی در طب سنتی به عنوان مرهم در زخم‌های سطحی پوست و گزیدگی حشرات

TMS مشتق‌سازی شده و به روش کروماتوگرافی گاز-مایع (شرط مختلف دمایی)، تزریق همزمان و مقایسه با قندهای استاندارد (۷ قند) شناسایی شدند. با توجه به نتایج این تحقیق، قندهای موجود در موسیلاژ گل این دو گونه ختمی مشابه نمونه اروپایی آن (*A. officinalis*) بوده و این قندها عبارتند از: گلوكز، فروکتوز و مانوز؛ چهار قند آرایینوز، رامنوز، گالاکتوز و فوکوز در دو نمونه گیاهی وجود نداشتند.

اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۱ از مناطقی در استان‌های کردستان و خوزستان جمع‌آوری شدند. ابتدا نمونه‌ها را خرد و آسیاب کرده، سپس موسیلاژ از نمونه‌های خرد شده به روش گرم استخراج گردید. موسیلاژ حاصل را بعد از صاف کردن، خشک (فریزدرای) و سپس هیدرولیز اسیدی کرده و در نهایت، بعد از خشکی و خالص‌سازی، مجدداً خشک کرده و برای مرحله مشتق‌سازی آماده شد. در مرحله مشتق‌سازی قندهای موجود در نمونه با استفاده از ترکیبات

